

Liber

repromittit nobis multo clarius certiusq; viderimus: q̄ nūc eius imaginē: q̄d nos sumus: p̄ q̄d tñ speculū t̄ in q̄ enigmate qui vident sic in hac vita videre cōcessum est: nō illi sunt q̄ ea q̄ digessimus cōmendauimus in sua mēte cōspiciunt: sed illi q̄ eā tanq̄ imaginē vident: vt possint ad eū cui⁹ imago est quomōcūq; referre q̄d vident t̄ p̄ imaginē quā cōspiciēdo vident etiā illud videre conijcēdo: qm̄ non dū p̄nt facie ad facie. **Nō** em̄ agit aplūs: videmus nūc speculū: sed videm⁹ nūc p̄ speculum

Ibidē

De his que natura mētis subtiliter intuet̄ t̄ eā imaginē dei eē nō sentiūt. **Cap. XXIII**

Uergo vident suā mentē quō videri pōt: t̄ in ea trinitate istam de qua multis modis vt potui disputauit: nec tñ eā credunt vel intelligunt esse imaginē dei

qri pōt: t̄ in ea trinitate istam de qua multis modis vt potui disputauit: nec tñ eā credunt vel intelligunt esse imaginē dei speculū quidem vident: sed vsq; adeo nō vident per speculū eum qui est per speculū nūc videndus: vt nec ip̄m speculum quod vident sciant esse speculū: id est imaginē. **Q**uod si scirent fortassis t̄ eū cuius est hoc speculū: per h̄ querendū: t̄ per hoc vtcūq; interin videndum esse sentirent: fide non ficta corde mundante vt facie ad faciem possit videri: qui per speculū nūc videtur. **Q**uia fide cordū mundatrice contēpta: q̄d agunt itelligendo que d̄ natura mētis hūane subtilissime disputantur nisi vt ip̄a quoq; intelligentia sua teste dānt̄. **I**n qua vtiq; nō laborarēt: t̄ vix ad certū aliquid puenirent: nisi penalibus tenebris inuoluti onorati corpore corruptibili q̄d aggrauat aīam. **Q**uo tandē merito inflicto malo isto nisi pcti. **U**si tanti mali magnitudine admoniti sequi deberent agnū qui tollit pctā mundi.

Sap. 9.

Quod beatos faciet fides recta etiā eos q̄ de natur' incorporeis nequnt disputare. **Ca. XXV**

Deum nāq; pertinentes etiā longe a istis ingenio tardiores: qm̄ sine hui⁹ vite resoluuntur a corpore: ius in eis

retinendis nō hñt inuide potestates. **Q**uas ille agnus sine villo ab eis pcti debito occisus nō potentia potestatis priusq; iusticia sanguinis vicit. **P**roinde liberia diaboli ptate suscipiuntur ab angelis sanctis a malis oibus liberati: p̄ mediatorē dei t̄ hoīm: hoīem iesum xp̄z qm̄ consonantibus diuinis scripturis: t̄ veteribus t̄ nouisq; t̄ p̄ quas p̄nunciatus: t̄ p̄ q̄s annūciatus est xp̄s: nō est aliud nomē sub celo: in quo oportet hoīes saluos fieri. **C**onstituuntur aut̄ purgati ab oī cōtagiōe corruptōnis: in placidis sedibus: donec recipiant corpora sua sed iā incorruptibilia que ornēt non onerēt. **H**oc em̄ placuit optimo t̄ sapientissimo creatori vt sp̄s hoīs deo pie subdit⁹: habeat feliciter subditū corpus: t̄ sine fine p̄maneat ip̄a felicitas. **I**biveritatē sine vlla difficultate videbimus: eaq; clarissima t̄ certissima p̄fruemur. **N**ec aliqd̄ querim⁹ mēte ratiocinate sed contēplante cernemus quare nō sit filius spiritus sanctus: cū de patre procedat. **I**n illa luce: nulla erit questio: hic vero ip̄a experientia tā mihi apparuit esse difficilis: q̄d t̄ illis qui hec diligenter atq; intelligenter legēt. **P**er culdubio s̄str̄ apparebit: vt cū me in sc̄bo huius operis libro alio loco inde dicturū esse promiserim: quotienscūq; i ea creatura q̄ nos sum⁹ aliqd̄ illi rei file ofidere volui: qualecūq; eloquiū meū sufficiens elocutio secuta nō fuerit q̄uis t̄ in ip̄o intellectu conatū me senseri magis habuisse q̄ effectū: t̄ in vna quidem p̄sona q̄d est hō inuenisse imaginē sūme illius trinitatis: t̄ in re mutabili tria illa vt facili⁹ intelligi possent: etiā per r̄palia interualla maxime in libro nono mōstrare voluisse. **S**z tria vni⁹ p̄sone nō sic hūana possit intentio: tribus illis p̄sonis cōuenire potuerunt: sicut in hoc libro quintodecimo demonstraui.

Ibidē

Quod beatos faciet fides recta etiā eos q̄ de natur' incorporeis nequnt disputare. **Ca. XXV**

Deum nāq; pertinentes etiā longe a istis ingenio tardiores: qm̄ sine hui⁹ vite resoluuntur a corpore: ius in eis retinendis nō hñt inuide potestates. **Q**uas ille agnus sine villo ab eis pcti debito occisus nō potentia potestatis priusq; iusticia sanguinis vicit. **P**roinde liberia diaboli ptate suscipiuntur ab angelis sanctis a malis oibus liberati: p̄ mediatorē dei t̄ hoīm: hoīem iesum xp̄z qm̄ consonantibus diuinis scripturis: t̄ veteribus t̄ nouisq; t̄ p̄ quas p̄nunciatus: t̄ p̄ q̄s annūciatus est xp̄s: nō est aliud nomē sub celo: in quo oportet hoīes saluos fieri. **C**onstituuntur aut̄ purgati ab oī cōtagiōe corruptōnis: in placidis sedibus: donec recipiant corpora sua sed iā incorruptibilia que ornēt non onerēt. **H**oc em̄ placuit optimo t̄ sapientissimo creatori vt sp̄s hoīs deo pie subdit⁹: habeat feliciter subditū corpus: t̄ sine fine p̄maneat ip̄a felicitas. **I**biveritatē sine vlla difficultate videbimus: eaq; clarissima t̄ certissima p̄fruemur. **N**ec aliqd̄ querim⁹ mēte ratiocinate sed contēplante cernemus quare nō sit filius spiritus sanctus: cū de patre procedat. **I**n illa luce: nulla erit questio: hic vero ip̄a experientia tā mihi apparuit esse difficilis: q̄d t̄ illis qui hec diligenter atq; intelligenter legēt. **P**er culdubio s̄str̄ apparebit: vt cū me in sc̄bo huius operis libro alio loco inde dicturū esse promiserim: quotienscūq; i ea creatura q̄ nos sum⁹ aliqd̄ illi rei file ofidere volui: qualecūq; eloquiū meū sufficiens elocutio secuta nō fuerit q̄uis t̄ in ip̄o intellectu conatū me senseri magis habuisse q̄ effectū: t̄ in vna quidem p̄sona q̄d est hō inuenisse imaginē sūme illius trinitatis: t̄ in re mutabili tria illa vt facili⁹ intelligi possent: etiā per r̄palia interualla maxime in libro nono mōstrare voluisse. **S**z tria vni⁹ p̄sone nō sic hūana possit intentio: tribus illis p̄sonis cōuenire potuerunt: sicut in hoc libro quintodecimo demonstraui.

Act. 4.

Interualla temporū diuine trinitatis nulla sunt. **C**apitulum. XXVI

Interualla temporū diuine trinitatis nulla sunt.

Inde in illa sūma trinitate q̄ de⁹ ē interualla tēporū nulla sunt: p̄ q̄ possit ofidi aut saltē req̄ri: vtrū prius de patre natus sit filius: t̄ postea de ambobus p̄cesserit sp̄s sanctus: qm̄ scriptura sancta sp̄m eū dicit amboz. **I**pe est em̄ de quo dicit aplūs. **Q**uā em̄ estis filij dei misit deus sp̄m filij sui in corda v̄ra. **E**t ip̄e est de quo dicit idē fili⁹. **N**on em̄ vos estis q̄ loquimini: s̄ sp̄s p̄ris v̄ri q̄ loquit̄ in vobis. **E**t multis alijs diuinorū eloquiōrū testimonijs cōprobat̄ patris t̄ filij esse sp̄m q̄ p̄prie d̄r in trinitate sp̄s sanctus. **D**e q̄ item dicit ip̄e fili⁹. **Q**uē ego mittā vob̄ a p̄re. **E**t alio loco. **Q**uē mittet p̄r in noīe meo. **D**e vtroq; aut̄ p̄cedere sic doceet̄: q̄ ip̄e filius ait. de p̄re p̄cedit. **E**t cū resurrexisset a mortuis t̄ apparuisset discipulis suis: insufflauit t̄ ait. **A**ccipite sp̄m sanctū: vt eū etiā de se p̄cedere ofiderz. **E**t ip̄a est virtus q̄ de ip̄o exibat (sic legit̄ i euāgelio) t̄ sanabat oēs. **Q**uid x̄o fuit cause vt p̄ resurrectionē suā: t̄ in terra prius daret: t̄ de celo postea mitteret sp̄m sanctū: hoc ego existimo: q̄ p̄ ip̄m donū diffundit̄ caritas in cordibus n̄ris: qua diligimus deū t̄ pximū: sc̄dm̄ duo illa p̄cepta: in quib⁹ tota lex pendet t̄ prophete. **H**oc significans d̄ns Iesus. bis dedit sp̄m sanctū: semel in terra p̄pter dilectionē pximi: t̄ iterū de celo p̄pter dilectionē dei. **E**t

Gal. 4.

Gal. 10.

Job. 15.

Ibid. 14.

Ibid. 15.

Ibid. 20.

Auc. 6.

Gal. 22.

si forte alia ratio reddat de spūscō bis dato:
Job. 20. eundē spūscm̄ datū: cū insufflasset iesus: d̄ q̄
Mat. 28 mox ait. **Ite** baptisate gētes i noīe patris ⁊ fili
 ⁊ spūsc̄ti: vbi maxime cōmendat̄ hec trini
 tas ambigere nō debem⁹. **Ipe** ē igit̄ qui d̄ ce
 lo etiā datus est die pētecostes. i. post dies de
 cē postq̄ dñs ascendit in celū. **Quō** ergo de⁹
 non est q̄ dat spūscm̄. **Immo** q̄rus de⁹ est q̄
 dat deū. **Neq̄** em̄ aliq̄s discipuloꝝ ei⁹ dedit spi
 ritūscm̄. **Dabāt** q̄ppe vt veniret i eos q̄bus
Act. 8. manū imponebāt: nō ip̄i eum dabāt. **Quē** mo
Ibidem. rē in suis p̄positis etiā nūc seruat ecclia. **Deni**
 q̄ ⁊ simon magus offerēs apl̄is pecuniā non
 ait: date ⁊ mihi hanc p̄tatem vt dem spūscm̄
Ibidem. sed cuiq̄q̄ inq̄t imposuero manū accipiat spi
 ritūscm̄. **Quia** neq̄ scriptura sup̄ dixerat: vi
 dens aut̄ simon q̄ apl̄i darent spūscm̄. s̄ dixē
 rat: videns aut̄ q̄ p̄ impositōꝝ manū apl̄oꝝ
 dare spūsc̄tū. **Propter** hoc ⁊ dñs ip̄e iesus
 spūscm̄: nō solū dedit vt deus. sed etiā acci
 pit vt hō: propterea dicit̄ est plen⁹ gratia. **Et**
 manifest⁹ de illo scriptū est in actibus aploꝝ
Ibidem. 10 **Quā** vnxit eū de spūscō. **Non** vtiq̄ oleo visi
 bili: sed dono gr̄e: q̄ visibili significat̄ vngue
 to q̄ baptisatoꝝ vngit ecclia. **Ne** sane tūc vn
 ctus est xp̄s spūscō: q̄ sup̄ eum baptisatū ve
 lut colūba d̄scēdit. **Tunc** em̄ corp⁹ suū. i. ecclia
 suā p̄figurare dignat⁹ est: i. q̄ p̄cipue bap
 tisi accipiūt spūscm̄. **Sed** ista mystica ⁊ inui
 sibili vnctōe tūc intelligēdus ē vnct⁹: q̄ vnct⁹
Job. 1. hū dei caro factū ē. i. q̄ humana natura sine
 vllis p̄cedentib⁹ bonoꝝ operū meritis dei x̄
 bo est in vtero virginis copulata: ita vt cū il
 lo fieret vna p̄sona: ob hoc em̄ p̄temur natū
 de spūscō: ⁊ virgine maria. **Absurdissimuz** ē
 em̄ vt credam⁹ eum cū iaz triginta esset aūo
 rum (eius em̄ etatis a Joanne baptisat⁹ est)
 accepisse spūscm̄: sed venisse illū ad bap
 tisma: sicut sine vllō omnino pctō. ita nō sine spi
 ritūscō. **Si** em̄ de famulo eius ⁊ p̄cursoꝝe ip̄o
Luce. 1. Joanne scriptū est. Spūscō replebit̄ iam in
 de ab vtero matris sue: q̄m q̄uis seminat⁹ a
 patre: tū spiritūscm̄ in vtero format⁹ accipit
 quid de hoīe xp̄o intelligendū est vel creden
 dū cui⁹ carnis ip̄a cōceptio nō carnal̄ s̄ spirita
Act. 2. lis fuit. **In** eo etiā q̄ de illo scriptū ē: q̄ acce
 perit a patre p̄missioneꝝ spūsc̄ti ⁊ effuderit:
 vtraq̄ natura mōstrata est: ⁊ hūana. s̄ ⁊ diuina
 accepit q̄ppe vt hō: effudit vt de⁹. **Nos** aut̄ ac
 cipe q̄dē hoc donū possumus pro modulo no
 stro: effundere aut̄ sup̄ alios non vtiq̄ possu
 mus. s̄ vt hoc fiat: deum super eos a quo h̄ id
 efficiē inuocamus. **Nunquid** ergo possumus
 querere. vtrum iam p̄cesserat de patre spiri

tus sanctus quando natus est filius: an nōdā
 p̄cesserat: ⁊ illo nato de vtroq̄ processit vbi
 nulla sunt tempa: sicut potuim⁹ querere vbi
 inuenimus tempa: voluntatem prius de hūa
 na mente p̄cedere. vt querat̄ q̄ inuentū pro
 les voce: qua iam parta seu genita volūtas
 illa pficiē. eo sine requiescēs: vt qui fuerat ap
 petitus querētis sit amor: fructis. q̄ iā de vtro
 q̄. i. de gignente mente: ⁊ de genita notione
 tanq̄ de parente a c. ple. p̄cedat. **Non** possūt
 p̄sus ista ibi queri vbi nihil ex tempe inchoa
 tur. vt cōsequenti perficiatur in tempe. **Qua**
 propter qui pōt̄ itelligere sine tpe generatio
 nem filij de p̄re: intelligat sine tpe p̄cessioneꝝ
 spūsc̄ti de vtroq̄. **Et** q̄ pōt̄ itelligere i eo q̄d
 ait fili⁹: sicut habet pater vitā in semetip̄o: nō
 sine vita existēti iā filio vitā dedisse. s̄ ita eū si
 ne tpe genuisse. vt vitā quā pater filio gignē
 do dedit: coeterna sit vite patris q̄ dedit. intel
 ligat. sicut habet pater in semetip̄o. vt d̄ illo
 p̄cedat spūsc̄tū. sic dedisse filio vt de illo p̄
 cedat spūsc̄tū ⁊ vtrūq̄ sine tpe. atq̄ ita dictū **Job. 15.**
 spūsc̄tū d̄ p̄re p̄cedere: vt itelligat. q̄ etiā p̄
 cedit d̄ filio: de p̄re esse ⁊ filio. **Si** em̄ q̄cquid
 habet de patre habet filius. de patre h̄z vtiq̄
 vt de illo p̄cedat spūsc̄tū. s̄ nulla ibi tempa
 cogitent̄ que habent prius ⁊ posterius: q̄ om
 nino nulla ibi sunt. **Quō** ergo nō absurdissi
 me fili⁹ diceret̄ amboꝝ. cum sicut filio p̄stat̄ ef
 sentia sine initio temporis. sine vlla mutabili
 tate nature de p̄re generatio. ita spūscō p̄
 stet essentia sine initio t̄pis: sine vlla mutabili
 tate nature de vtroq̄ p̄cessio. **Idco** em̄ cum
 spūsc̄tū genitū nō dicam⁹: dicere tū non au
 demus ingenitū: ne in h̄ vocabulo vel duos
 patres in illa trinitate: vel duos q̄ non sunt d̄
 alio. ideo solus appellat̄ ingenitus. **Non** q̄dē
 in scripturis. sed in cōsuetudine disputantiuz
 ⁊ de re tanta sermonē qualē valuerint p̄ferē
 tiū. **Filius** aut̄ de patre natus est. ⁊ spūsc̄tū
 de patre principaliter: ⁊ ip̄o sine vllō t̄pis inf
 uallo dante: cōmuniter de vtroq̄ p̄cedit. **Di**
 ceret̄ aut̄ filius patris ⁊ filij: si quod abhorret
 ab oīm sanorum sensibus eum ambo genuis
 sent. **Non** igitur ab vtroq̄ est genitus: sed p̄
 cedit ab vtroq̄ amboꝝ spiritus.

Quid quodam tempore ad ip̄m disputa
 tum sit de differentia generationis ⁊ p̄cessio
 nis spiritus sancti.

Caplm. XXVII.

Et q̄ in illa coeterna ⁊ equali ⁊ in
 corporali ⁊ ineffabiliter immutabi
 li atq̄ inseparabili trinitate: difficulti
 mum est generationem a p̄cessioe distingue